Hoàng đế cởi truồng và không có quân bài nào trong tay

Bởi Frank , 13 Tháng 5 2026

Hoàng đế cởi truồng và không có quân bài nào trong tay

Giới kinh doanh Thượng Hải hoàn toàn không bị ấn tượng trước sự xuất hiện của Hoàng đế xứ Barbaria.

THƯỢNG HẢI – Cường quốc Trung Quốc tiếp tục tiến lên như một chiếc xe điện đang bứt tốc ngoạn mục. Bầu không khí vô cùng sôi động. Tại một bữa tiệc tối kinh doanh ở một nhà hàng Quảng Đông mang tính biểu tượng, chuyến thăm của Trump tới Trung Quốc ít nhất cũng đã thúc đẩy cuộc trò chuyện hướng về một điều gì đó hữu hình hơn: những con đường xung đột cho các thế hệ tương lai từ Tây sang Đông. Giới kinh doanh Thượng Hải hoàn toàn không bị ấn tượng trước sự xuất hiện của Hoàng đế xứ Barbaria. Cho dù mọi biến số địa chính trị có thể xảy ra đều đang bị đe dọa trong cuộc gặp ngoại giao được cho là quan trọng nhất của Năm Chiến tranh 2026, với các quyết định về thương mại và an ninh có thể ảnh hưởng đến toàn bộ các nước Phương Nam Toàn cầu.

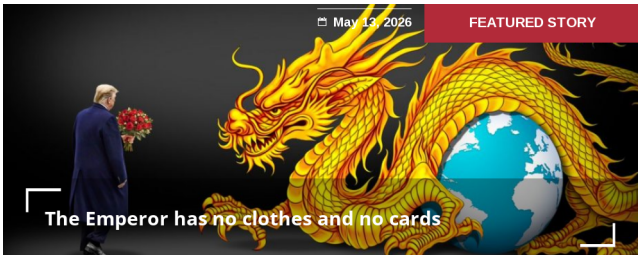

© Ảnh: SCF

Hãy bắt đầu với những mối bận tâm tầm thường của người Mỹ. Là một bậc thầy trong Nghệ thuật Không Đồng cảm, Trump ít nhất có thể đã tự mình làm lộ hết bài vở khi lớn tiếng tuyên bố: “Tôi không nghĩ về tình hình tài chính của người Mỹ. Tôi không nghĩ về bất kỳ ai cả.”

Ấy vậy mà ông ta vẫn phải nghĩ. Ông ta đang khiếp sợ viễn cảnh biến thành một kẻ hết thời vô dụng sau cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ. Vì vậy, ông ta sẽ gây áp lực buộc Bắc Kinh phải mua thêm đậu nành – để xoa dịu nhóm cử tri vùng Trung Tây

của mình – và mua thêm máy bay Boeing. Ông ta cũng sẽ gây áp lực buộc Bắc Kinh phải xuất khẩu đất hiếm – để xoa dịu tổ hợp công nghiệp-quân sự.

And tất nhiên, ông ta sẽ áp dụng áp lực tối đa lên Tập Cận Bình để ép Tehran mở cửa Eo biển Hormuz, nhờ đó giá dầu sẽ giảm, lạm phát được kiềm chế và Cục Dự trữ Liên bang (Fed) sẽ cắt giảm lãi suất. Tuy nhiên, ông ta nắm giữ con số không tròn trĩnh về các quân bài để đạt được chương trình nghị sự này. Trong cuộc chiến công nghệ, áp lực tối đa của ông ta chỉ dẫn đến việc Trung Quốc vượt qua các nhà cung cấp Mỹ một cách ngoạn mục, hết lần này đến lần khác. Trong cuộc chiến thương mại, Trung Quốc đã đa dạng hóa rộng rãi các mặt hàng xuất khẩu và thậm chí còn đạt được thặng dư thương mại kỷ lục.

Iran dĩ nhiên là chìa khóa – nhất là khi phơi bày cho toàn hành tinh thấy những siêu lỗ hổng cấu trúc rõ mồn một của “quốc gia không thể thay thế”. Trump sẽ làm gì đây? Đe dọa Tập Cận Bình vì Iran đang sử dụng hệ thống vệ tinh Bắc Đẩu của Trung Quốc, thứ đã biến toàn bộ khu vực Tây Á de facto thành một ngôi nhà kính hứng chịu tên lửa hành trình của Iran?

Iran chưa bao giờ mất đi hành lang kết nối dầu mỏ với Trung Quốc khi Hoàng đế xứ Barbaria đưa ra biện pháp "phong tỏa". Dòng chảy vẫn tiếp diễn, thông qua mạng lưới tàu chở dầu bóng đêm di chuyển gần lãnh hải của Iran và Pakistan, các hoạt động chuyển tải từ tàu sang tàu, các chuyến hàng ngụy trang, và giờ đây là việc các nhà lọc dầu Trung Quốc được Bắc Kinh bật đèn xanh để hấp thụ rủi ro từ các lệnh trừng phạt.

Đó không chỉ là một cuộc chiến có hiệu lực thuần túy về mặt quyền lực trên biển, mà còn về mặt đất liền Eurasia – thông qua hành lang đường sắt Á-Âu, những chuyến tàu chạy từ Tây An đến Tehran và ngược lại. Đường sắt có thể vẫn chưa sánh được với khối lượng xuất khẩu bằng đường biển, nhưng về mặt chiến lược, đó là chìa khóa tuyệt đối, chứng minh rằng áp lực hàng hải hoàn toàn khác biệt với sự bóp nghẹt kinh tế trên đất liền.

Ý tưởng "thiên tài" của Mỹ nhằm bóp nghẹt chuỗi cung ứng dầu mỏ của Trung Quốc – từ Venezuela đến Hormuz – cộng với việc trừng phạt các nhà máy lọc dầu độc lập (teapot) của Trung Quốc chỉ dẫn đến việc Trung Quốc nổi lên như một trong những bên trung gian hòa giải thực sự và then chốt trong các thỏa thuận ngừng bắn (vốn liên tục bị phá vỡ), bên cạnh Nga.

Toàn bộ ván bài Hormuz, được Iran chơi một cách hoàn hảo, hầu như không có tác động nào đến lượng nhập khẩu của Trung Quốc, cũng giống như việc hạn chế xuất khẩu chip Nvidia H100 và H200 để “kiểm soát” AI của Trung Quốc gần

như có tác động bằng không. Suy cho cùng, Trung Quốc de facto phớt lờ NVIDIA. Mô hình DeepSeek V4 sử dụng chip nội địa. Và H200 thì không được bán ở Trung Quốc.

Ông Tập thậm chí sẽ không cần phải nói thẳng vào mặt Trump rằng nếu ông ta khăng khăng triển khai chiến tranh tài chính bằng cách đóng cửa các tổ chức tài chính đứng sau các nhà máy lọc dầu độc lập, Bắc Kinh sẽ không ngần ngại triển khai một cuộc chiến kinh tế toàn diện.

Đài Loan không phải là quân bài duy nhất còn lại. Đài Loan thậm chí còn không phải là một quân bài. Đài Loan là vấn đề an ninh nội bộ của Bắc Kinh. Mọi thứ khác chỉ là những lời thêu dệt. Bắc Kinh có thể đầu tư vào việc thuyết phục Trump hủy bỏ thương vụ bán vũ khí trị giá 11 tỷ USD cho Đài Loan, bao gồm các tàu khu trục trang bị hệ thống Aegis, tiêm kích F-35, tên lửa Patriot (kém hiệu quả) và máy bay cảnh báo sớm E-2D Hawkeye. Nhưng ngay cả điều đó cũng chỉ là thứ yếu.

Vậy thì còn lại gì sau tất cả những nghi thức và sự long trọng (đã bị cắt giảm)? Tốt nhất là hiện trạng hiện tại, vốn khá bấp bênh.

Kế hoạch chiến tranh công nghệ của Trung Quốc

Tóm lại, ván bài của Trump là buộc ông Tập phải áp dụng áp lực ngoại giao lên Iran để chấp nhận các điều khoản của Barbaria nhằm chấm dứt chiến tranh. Đó là một điều hoàn toàn không thể bắt đầu trên mọi phương diện.

> Ngay cả khi điều đó xảy ra, đổi lại Trump có thể đề xuất các mối quan hệ thương mại Mỹ-Trung “ổn định”; gia hạn các lệnh đình chiến thương mại; và nhượng bộ về kiểm soát công nghệ. Ông Tập không bị ấn tượng bởi bất kỳ điều gì trong số đó – cũng như ông biết rõ, theo phương châm của Lavrov, rằng Mỹ là bên “không có khả năng tuân thủ thỏa thuận”. Khối BRICS đang chịu nhiều tổn hại thậm chí có thể không xuất hiện trong các cuộc thảo luận. Trung Quốc sẽ giải quyết các thách thức nội bộ nghiêm trọng của mình một cách riêng biệt, tại hội nghị Bộ trưởng Ngoại giao ở Ấn Độ diễn ra gần như đồng thời với cuộc gặp Trump-Tập tại Bắc Kinh.

Ông Tập cũng có thể nghi ngờ rằng những kẻ giật dây thực sự của Trump – Chủ nghĩa phong kiến công nghệ, Giới ngân hàng lớn và các hậu duệ của tập đoàn Zionism Inc. – đã vạch ra một cuộc chiến tranh thế giới mang tính hệ thống, theo trình tự và đang được tiến hành, từ nay cho đến khoảng năm 2040, nhắm vào cơ sở hạ tầng, thương mại và năng lượng toàn cầu thiết yếu, được thiết kế để làm sụp đổ trật tự cũ và thiết lập một cuộc Đại Tái Thiết thực sự, với những điều khoản mang lại nhiều lợi nhuận hơn.

Đó chính xác là sự đối lập thô bạo, hoàn toàn trái ngược với chính sách chính thức của Trung Quốc, vốn tìm cách xây dựng một cộng đồng cùng chung tương lai cho nhân loại. Ông Tập sẽ không chệch đi một milimét nào khỏi chính sách này, vốn là chính sách của chính ông, chỉ để xoa dịu cái tôi quá lớn của một kẻ ái kỷ bệnh hoạn.

Ông Tập hiện đã tập trung vào Kế hoạch 5 năm dài 141 trang được công bố vào tháng 3, trong đó đề cập đến AI hơn 50 lần; đặt mục tiêu đạt 70% mức độ thâm nhập AI trên toàn nền kinh tế Trung Quốc vào năm 2027; và cam kết xây dựng mạng lưới truyền thông lượng tử không gian-Trái đất, lộ trình cho phản ứng tổng hợp hạt nhân và giao diện não-máy tính.

Kế hoạch 5 năm cũng tuyên bố “các biện pháp đặc biệt” đối với đất hiếm và khả năng tự chủ về chất bán dẫn – thắt chặt chuỗi cung ứng mà nếu thiếu nó, quân đội Mỹ đơn giản là sẽ suy vong. Kế hoạch của Trung Quốc dự báo AI được triển khai trên toàn bộ nền kinh tế; robot là xương sống công nghiệp; cơ sở hạ tầng không gian; máy tính lượng tử; và tăng cường toàn diện sự thống trị trong chế biến đất hiếm.

Hãy gọi đó là một kế hoạch chiến tranh de facto của Trung Quốc – ở cấp độ ưu tiên an ninh quốc gia – trong một cuộc đối đầu trực tiếp với Mỹ. Việc tin rằng Trump sẽ có thể thay đổi bất kỳ điều gì trong số đó bằng một chồng hứa hẹn suông là điều quá đỗi ngây thơ.

> Hồ sơ lịch sử sẽ được ghi lại. Điều chắc chắn lúc này là sự ngu ngốc khi cố gắng duy trì sự thống trị toàn cầu bằng cách bóp nghẹt siêu cường đang lên Trung Quốc thông qua một cuộc "phong tỏa" các cảng của Iran và Eo biển Hormuz, để cho toàn bộ vùng Tây Á bốc cháy trong khi làm phá sản chính nền kinh tế của mình, chắc chắn phải nằm trong Top 3 của chuỗi dài những sự ngu xuẩn được tạo ra bởi Khối quyền lực ngầm (Deep State) vô cùng ảo tưởng của Mỹ.

Pepe Escobar viết cho SCF